

امید زنده!

موعظه ی یکشنبه ی Quasimodogeniti اول پطرس باب 1 آیات 3 الی 9

سپاس بر خدا، پدر خداوند ما عیسی مسیح، که به لطف بزرگ خود به وسیله رستاخیز عیسی مسیح از مردگان، تولّد تازه و امید زنده به ما بخشیده است . تا روزی تمام برکات موعود را به دست آوریم. این برکات در عالم بالا، در جایی که خراب و ضایع نمی شود و از آب و رنگ نمی افتد برای شما نگاه داشته می شوند . و درحالی که شما در انتظار نجاتی هستید که در زمان آخر به ظهور می رسد، خدا با قدرت خود، شما را به وسیله ایمانتان حفظ خواهد نمود. این امر باید شما را خوشحال کند، اگرچه برای زمان کوتاهی، شاید لازم باشد که گرفتار درد آزمایشهای سخت شوید . چنانکه طلای فانی در آتش آزمایش می شود، ایمان شما نیز باید در زحمات امتحان گردد، (اگرچه ایمان از طلا خیلی گرانبهاتر است.) تا در آن روزی که عیسی مسیح ظهور می کند، ایمان خالص شما موجب ستایش و جلال و افتخار شما بشود . با وجود اینکه تا به حال مسیح را ندیده اید، او را دوست دارید و با اینکه اکنون هم او را نمی بینید، به او ایمان دارید و با شادی عظیم و پرشکوه که غیرقابل توصیف است، شادمان هستید و نتیجه نهایی ایمان شما این خواهد بود که جانهای خود را نجات می دهید.

برخی اوقات تنها آرزوی من این است که یک سوپ گوجه فرنگی بسیار معمولی بخورم. اما هنگام خرید باید مدت زمان طولانی بگردم تا بتوانم همچنین سوپ معمولی پیدا کرده و بخرم. زیرا در فروشگاه ها سوپ های ویژه، لذیذ و از بهترین آشپزخانه های دنیا وجود دارند. در واقع این مساله در موارد دیگر نیز صدق می کند. خودرو های معمولی برای استفاده در شهر مناسب نیستند به دلیل مصرف بالای بنزین و در عوض باید از خودرو های درون شهری با مصارف بسیار پایین استفاده شود. یک رژیم غذایی سالم با یک رژیم غذایی فوق العاده برابری می کند و شاید باعث کاهش 10 کیلو گرم از وزن فرد در طول هفته شود و یک مدرسه ی معمولی تنها هنگامی مورد توجه قرار می گیرد که مدرسه ی تیزهوشان را در خود جای داده باشد. شاید به همین دلیل است که ما کمی مقاوم شده ایم در مواقعی که شخصی به چیز به خصوصی اهمیت ویژه ای می خواهد بدهد. همچنین نوشته ای را امروز ما در مقابل خود داریم. در اینجا پطرس رسول نامه ی خود را می نویسد و در این نامه نه کرامت معمولی وجود ندارد بلکه بخششی بزرگ در آن نهفته است. در این نامه امید معمولی به امید زنده و میراث معمولی به میراثی فناپذیر تبدیل می شود به صورتی که ما آن را درک خواهیم کرد. در این سطور پیتر ناراحت می شود که کلمات معمولی دیگر کافی نیستند. او این را نمی خواهد زیرا او میخواهد چیزی به ما بفروشد. همچنین او از ما میخواهد که اینچنین مشکلات و چالش هایمان را وعده بدهیم ویا در پشت نور بفرستیم. نه! ما این را درک می کنیم. چیز هایی که در اینجا پطرس با خوشحالی می خواند چیز هایی هستند که خود آنان را از نزدیک لمس کرده است. او در زندگی شخصی خود رحمت را تجربه نموده است. او به شخصه می دانست که امید قریبنده نیست بلکه حقیقت دارد. خود او با امید و انتظار کامل به چیز هایی نگاه می کند که در آنجا باید بیایند. و به ارث و میراثی که خداوند برای ما آماده ساخته است. چیزی که پطرس را نا آرام می سازد رستاخیز سرورمان عیسی مسیح است. این رستاخیز به هیچ وجه مساله ای نیست که بتوان از بیرون آن را مشاهده کرد و و در مورد آن تعجب نمود. ما مسیحیان همانند فروشنده های کوچک نیستیم که پرچم سرورمان عیسی مسیح را در برابر سختی ها در باد تکان دهیم. ما این کار را از روی اجبار و با لبخندی بر چهره انجام نمی دهیم که دیگران توسط ما قانع شوند. نه! چیزی که در اینجا برای ما اتفاق می افتد بسیار بزرگ تر است. روح خداوند چیزی است که نه تنها باما بلکه در ما نیز است. همین ما را در واقعیت جدیدی قرار می دهد. رستاخیز بخشی از توشه ی ما نیست که ما آن را در کنار وسایل دیگر با خود ببریم. آن متعلق به ما است. او قسمتی از شخصیت ما است! این بدان معنی است که تو امید زنده ی سرورمان عیسی مسیح هستی. و رستاخیز عیسی مسیح تورا وارد زندگی جدیدی خواهد نمود. زندگی که نه تنها در آن رحمت انسانی وجود دارد بلکه رحمت بی پایان پروردگاران در آن است. و همه ی اینها به جایی که من هستم ختم می شوند. در خانواده ی من در محل کار من جایی که

من تصمیم بگیرم چه اتفاقی برای زندگی من خواهد افتاد. و همه ی اینها را می توان اینطور درک کرد: تولد دوباره! ما دیگر به گذشته تعلق نداریم. ما زندگی جدیدی یافتیم و زندگی جدید به ما مسیری جدید می دهد! و آن از امروز شروع شده است!

کلماتی که پطرس در موعظه ی امروز ما استفاده میکند کلماتی معمولی در حقیقت ما نیستند. به احتمال زیاد شما آنها را به عنوان یک سرود درک کرده اید. این سرود در یک مناجات غنی در شب عید پاک سروده شد. در زمان روزه (40 روز مانده به عید پاک) کسانی که می خواستند غسل تعمید بگیرند خود را با گونی و خاکستر می پوشاندند. و در روز عید پاک جامه ی سفید می پوشیدند و غسل تعمید می شدند و و زندگی جدید را دریافت می کردند. از گناه و گمراهی بیرون می آمدند و زندگی جدیدی را آغاز می نمودند. در میان آنان مسیحیانی وجود داشتند که می دانستند دوباره به جهان باز خواهند گشت. و همچنین آنان می دانستند که مجبور به تحمل حملات و آزار و اذیت شیطان خواهند شد. زندگی جدید و امید به رستخیز عیسی مسیح همیشه برایشان روشن و واضح خواهد بود. و در آن زمان این مسیحیان وارد آداب و رسومی شدند که تا به امروز ما این آداب و رسوم را داریم. از آنجایی که از ابتدای تاریخ کتاب مقدس وعده های خداوند را تنها پنهان می شد دید. ابراهیم می بایست به جایی دیگر میرفت و پنهان میشد تا بتواند بخشی از وعده های خداوند را ببیند. همچنین یوسف نیز سالیان دراز در مصر اسیر بود پیش از این که او این راه سخت خداوند را متوجه شود و بشناسد. عیسی مسیح نیز باید از امید به زندگی اش صرف نظر می نمود بر روی صلیب می مرد و پس از آن خداوند او را دوباره زنده می نمود. کلیساهای اولیه نیز همانند کلیساهای نسل های مختلف اینچنین بودند. به خصوص پطرس نویسنده ی این کلمات خود به خوبی میدانسته است که جدا شدن از خداوند چه معنایی دارد. هنگامی که او عیسی مسیح را 3 بار تکذیب کرد به این گمان بود که ایمان او به پایان رسیده است. پس از آن این را از عیسی مسیح شنید: خوراک بره ی من! این رحمتی بزرگ است!

بنابراین پطرس مطمئن شد که هیچ کس در هنگام مرگ و سختی از امید صحبت نمی کند جز عیسی مسیح. آیا ممکن است که ما نیز امید جدیدی بیابیم؟ اگر اینچنین است تنها به برکت وجود عیسی مسیح است! ما در یاد یک دوست خوب که از بینمان رفته است زندگی نمی کنیم که برای ما یک تصوید زیبا از کردار و پندارش به جای گذاشته است! نه ما در عیسی مسیح زندگی می کنیم که هم اکنون به وسیله ی روح القدس زندگی می کند. و هنگامی که او با ما است این مهم نیست که ما چه تجربه ای می کنیم مهم این است که او با ما است! به همین ترتیب آسمانی که پطرس به عنوان ارث و میراثمان در مقابل چشمانمان به تصویر کشیده است. آسمان به این دلیل زیبا است زیرا خداوند در آنجا است. و ما می توانیم او را چشم در مقابل چشم و صورت در مقابل صورت ببینیم. آسمانی را که انسان با لذات

دنیوی بخواهد همانند سوپ گوجه فرنگی متعفی است که ما می‌خواهیم آن را بفروشیم. آسمان بدون خداوند نه تنها آسمان نیست بلکه جهنم است! و نامه‌ی پطرس می‌خواهد این خدای زنده را در مقابل چشمان ما به تصویر بکشد. این ایمان است که جهان را تحت تاثیر قرار داده است. این معجزه نیست زیرا این ایمان چیزی بیشتر از یک ایمان معمولی است. این ایمان خود خداوند است! آمین!

مترجم: مهران جای عطری

M.Hidden